

prima instanță-(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) L. Lașco
instanța de apel-(Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, T. Pelin, D. Manole
instanța de recurs-(Curtea Supremă de Justiție) S. Filincova, G. Stratulat, I. Bejenaru, E. Covalenco,
D. Mardari

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,
Elena Covalenco, Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire depusă de Iana Sviderscaia,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iana Sviderscaia
împotriva lui Vladimir Samosvat, intervenienți accesorii Ludmila Ghinda și Semion
Ghinda, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și
evacuare din imobil și cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Samosvat
împotriva Ludmilei Ghinda cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare,
împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, prin care a fost
respins recursul declarat de Iana Sviderscaia și menținută decizia Curții de Apel
Chișinău 16 octombrie 2013,

c o n s t a t ă:

La 08 decembrie 2011 Iana Sviderscaia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vladimir Samosvat, intervenienți accesorii Ludmila Ghinda și Semion
Ghinda, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și
evacuare din imobil.

În motivarea acțiunii, Iana Sviderscaia a indicat că în baza contractului de
vânzare-cumpărare din 11 noiembrie 2011, încheiat cu Ludmila Ghinda și Semion
Ghinda, a devenit proprietara apartamentului nr. 45, situat pe str. Kiev, 8/2, mun.
Chișinău, cu nr. cadastral 0100424.210.01.054.

A invocat că nu poate să-și exercite dreptul de folosință și posesie asupra
apartamentului deoarece în acesta locuiește fără temei legal Vladimir Samosvat, care
refuză să părăsească locuința.

Astfel, a solicitat Iana Sviderscaia obligarea lui Vladimir Samosvat de a nu-i crea
obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 45, situat pe
str. Kiev, 8/2, mun. Chișinău și evacuarea lui Vladimir Samosvat din apartamentul
menționat.

Ulterior, la 12 decembrie 2011, Vladimir Samosvat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmilei Ghinda cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii, Vladimir Samosvat a menționat că la 15 iunie 2011, în calitate de vânzător, a încheiat cu Ludmila Ghinda, în calitate de cumpărător, contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 54, situat pe str. Kiev, 8/2, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100424.210.01.054.

Consideră că contractul în cauză este lovit de nulitate absolută din următoarele considerente.

Ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare menționat, Ludmila Ghinda a întocmit și a semnat o recipisă, prin care menționează că contractul a fost încheiat ca garanție a faptului că Ludmila Ghinda a dat cu împrumutat suma de 15 000 euro cu o dobândă de 5 % lunar lui Iurie Iavorschi, iar în urma onorării obligației de restituire a sumei de 15 000 euro, se obligă să rezilieze contractul de vânzare-cumpărare.

Susține că prin întocmirea recipisei în cauză, se demonstrează că vânzătorul nu a avut intenția de a vinde, iar cumpărătorul de a cumpăra apartamentul litigios. Mai mult ca atât, aceasta constituie probă prin care se dovedește faptul că Ludmila Ghindă recunoaște faptul că nu a semnat contractul de vânzare-cumpărare.

De asemenea, menționează că deși în punctul. 4 al contractului este indicat prețul tranzacției în sumă de 235 508 lei, achitați integral de cumpărător vânzătorului până la semnarea contractului, acesta în realitate nu a fost achitat.

Mai mult ca atât, consideră că suma de 235 508 lei nu este un preț real de piață pentru un astfel de apartament.

Prin urmare, Vladimir Samosvat a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare din 15 iunie 2011 încheiat cu Ludmila Ghinda în privința apartamentului nr. 54, situat pe str. Kiev, 8/2, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100424.210.01.054.

Prin încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2012 au fost conexe într-un singur proces pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Samosvat împotriva Ludmilei Ghinda cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ianei Sviderscaia împotriva lui Vladimir Samosvat, intervenienți accesorii Ludmila Ghinda și Semion Ghinda, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuare din imobil.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2013 acțiunea Ianei Sviderscaia a fost admisă integral.

S-a obligat Vladimir Samosvat să nu creeze obstacole Ianei Sviderscaia în folosirea bunului imobil nr. 54, din str. Kiev, 8/2, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100424.210.01.054.

S-a evacuat Vladimir Samosvat din imobilul nr. 54, din str. Kiev, 8/2, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100424.210.01.054.

Cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Samosvat împotriva Ludmilei Ghinda cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013 s-a admis apelul declarat de către Vladimir Samosvat.

S-a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2013.

S-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea Ianei Sviderscaia a fost respinsă.

S-a admis acțiunea reconvențională depusă de Vladimir Samosvat.

S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 15 iunie 2011 a imobilului cu nr. cadastral 0100424.210.01.054 din mun. Chișinău, str. Kiev, 8/2, ap. 54, încheiat între Vladimir Samosvat și Ludmila Ghinda.

S-a încasat de la Ludmila Ghinda în beneficiul lui Vladimir Samosvat taxa de stat pentru examinarea apelului în mărime de 5 404 lei.

La 03 ianuarie 2014 Iana Sviderscaia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014 s-a respins recursul declarat de Iana Sviderscaia și s-a menținut decizia Curții de Apel Chișinău 16 octombrie 2013.

La 31 octombrie 2016, Iana Sviderscaia a depus cerere de revizuire împotriva Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei, cu rejudecarea pricinii în ordine de recurs și admiterea parțială a recursului declarat, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, în partea respingerii acțiunii Ianei Sviderscaia cu privire la înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate, cu evacuarea pârâtului din apartament, cu emiterea în această parte a unei noi decizii prin care să fie admisă cererea Ianei Sviderscaia cu privire la înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate privată, cu dispunerea evacuării lui Vladimir Samosvat din apartamentul nr. 54, din str. Kiev, 8/2, mun. Chișinău.

Revizuenta Iana Sviderscaia, în motivarea cererii de revizuire, a invocat drept temei al declarării revizuirii art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă.

Susține că, la 30 aprilie 2014, prin decizia Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de Iana Sviderscaia și s-a menținut decizia Curții de Apel Chișinău 16 octombrie 2013 prin care s-a admis apelul declarat de către Vladimir Samosvat, s-a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2013 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea Ianei Sviderscaia a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de Vladimir Samosvat a fost admisă.

Ulterior, la 14 august 2014 Vladimir Samosvat a înaintat o altă acțiune privind declararea nulității celui de-al doilea contract de vânzare-cumpărare a apartamentului litigios din 11 noiembrie 2011, considerându-l drept act subsecvent primului anulat.

Astfel, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2015 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Vladimir Samosvat împotriva Ianei Sviderscaia, Ludmillei Ghinda și Semion Ghinda privind anularea contractului de vânzare-cumpărare din 11 noiembrie 2011. A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 11 noiembrie 2011 a apartamentului nr. 54 din str. Kiev 8/2, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100424.210.01.054, încheiat între Ludmila Ghinda, Semion Ghinda și Iana Sviderscaia, autentificat de notarul Olga Bondarciuc. S-a încasat, în mod solidar, de la Iana Sviderscaia, Ludmila Ghinda, Semion Ghinda taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7 605,24 lei.

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de Iana Sviderscaia, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă

hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că Iana Sviderscaia este cumpărător de bună-credință, pe motiv că nici la judecarea cauzei în prima instanță, de către reclamant nu au fost prezentate probe care să infirme această poziție instituită prin lege - până la proba contrară, și nici la judecarea apelului nu au fost invocate circumstanțe venite să răstoarne prezumția bunei-credințe a cumpărătorului Iana Sviderscaia.

Totodată, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 august 2016 recursul declarat de Vladimir Samosvat a fost considerat inadmisibil.

Prin urmare, reține Iana Sviderscaia că, s-a ajuns la situația în care, pe de o parte, printr-o hotărâre judecătorească devenită irevocabilă a fost respinsă acțiunea sa privind înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate cu evacuarea lui Vladimir Samosvat din apartamentul vizat, iar, pe de altă parte, printr-o altă hotărâre judecătorească la fel devenită irevocabilă, emisă pe marginea altui proces judecătorec, a fost respinsă acțiunea lui Vladimir Samosvat privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din 11 noiembrie 2011.

Astfel, la momentul de față s-a creat situația conform căreia, cu toate că Iana Sviderscaia este proprietar de drept al apartamentului din litigiu, iar dreptul de proprietate al acesteia este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, însă există o hotărâre judecătorească irevocabilă, prin care este respinsă acțiunea privind înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate și evacuare din apartament.

Consideră revizuenta că această situație nu corespunde legislației în vigoare datorită instituirii unui blocaj artificial în exercitarea liberă de către ea a tuturor atributelor dreptului său de proprietate, respectiv Curtea Supremă de Justiție urmează să înlătorească această situație.

În calitate de circumstanță sau faptă esențială a pricinii care a devenit cunoscută ulterior, revizuenta invocă emiterea de către Curtea Supremă de Justiție la 17 august 2016 a încheierii prin care recursul declarat de Vladimir Samosvat a fost considerat inadmisibil.

Indică revizuenta că, conform art. 315 alin. (1) Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, iar în cazul de referință ea nu dispune de toate atributele dreptului său de proprietate și anume de posesie și folosință, or, apartamentul continuă a fi posedat și folosit de Vladimir Samosvat contrar voinței sale.

Suține că la momentul de față imobilul se află posesiunea nelegitimă a lui Vladimir Samosvat, respectiv ea în calitate de proprietar este îndreptățită să-și apere dreptul de proprietate.

Menționează că Vladimir Samosvat și la momentul de față, după emiterea încheierii din 17 august 2016, refuză să părăsească apartamentul.

Totodată, se folosește de serviciile comunale fără a le achita în decurs de 5 ani, acumulând datoriile în sumă de 40 000 lei.

În acest context, indică că, deoarece pe alt proces judecătorec, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 august 2016, recursul declarat de Vladimir Samosvat a fost considerat inadmisibil, respectiv soluția emisă anterior pe prezentul proces în anul 2014, prin care a fost respinsă acțiunea sa de înlăturare a obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate cu evacuarea lui Vladimir Samosvat din apartament devine ilegală, iar instanța de judecată urmează să înlătorească această situație de blocaj, în caz

contrar, s-ar admite situația în care proprietarul este lipsit în mod obiectiv de posibilitatea de apărare a dreptului său de proprietate, deoarece prin hotărâre judecătorească irevocabilă emisă în alte circumstanțe pretențiile acestuia privind evacuarea au fost respinse.

Consideră că, în cazul în care în privința sa va rămâne în vigoare hotărârea emisă pe marginea prezentului proces judecătoresc, prin care acțiunea de evacuare a fost respinsă, se va ajunge la situația încălcării și dreptului la un proces echitabil consfintit în art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

La fel, se va admite și încălcarea dreptului său de proprietate, garantat de art. 1 Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

În contextul celor expuse, consideră că soluția de respingere a acțiunii sale înaintate împotriva lui Vladimir Samosvat, intervenienți accesorii Ludmila Ghinda, Semion Ghinda, cu privire la înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate cu evacuarea pârâtului din apartamentul nr. 54 din str. Kiev, 8/2, mun. Chișinău, urmează a fi casată, cu admiterea acestei acțiuni, cu atât mai mult că admiterea acțiunii de evacuare nu presupune și revizuirea soluției emise pe marginea acțiunii de declarare a nulității primului contract de vânzare-cumpărare a imobilului din 15 iunie 2011, or, aceste două cerințe nu sunt reconvenționale una în raport cu alta.

Studiind materialele dosarului și verificând argumentele invocate în cererea de revizuire depusă de Iana Sviderscaia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 448 alin. (2) Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute la art. 449 Codul de procedură civilă, iar, cererea de revizuire poate fi declarată doar în baza temeiurilor strict prevăzute în norma dată, care poartă un caracter exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul reține că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 Codul de procedură civilă.

În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către instanțele inferioare a normelor de drept material și procedural, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat.

Din conținutul cererii de revizuire înaintată rezultă că Iana Sviderscaia solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, invocând drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă.

Astfel, conform art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor enunțate, este de înțeles că circumstanțele sau faptele date existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, **dar existau până la momentul pronunțării hotărârii și să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.**

Circumstanțele nou-descoperite constituie totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Elemente de fapt, la rândul său, ca modalitate a probării circumstanțelor, constituie, în conformitate cu art.117 alin. (2) Codul de procedură civilă, explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, depozițiile martorilor, înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, concluziile experților.

Așadar, prin prisma celor enunțate, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuenta nu a prezentat probe concludente și pertinente, care să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile prevăzute de art. 449 lit. b), or, cele indicate de către revizuientă au fost supuse cercetării pe parcursul examinării cauzei.

Totodată, instanța de revizuire reține că reluarea procesului de judecată pentru o nouă soluționare a cazului ar încălca principiul securității raporturilor juridice care presupune respectul față de principiul lucrului judecat, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești care cere, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

Astfel, Colegiul conchide că cele invocate în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în art. 449 Codul de procedură civilă.

Pentru a invoca prevederile art. 449 Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Iana Sviderscaia în argumentarea cererii nu invocă careva circumstanțe sau probe care ar putea fi raportate la temeiurile stabilite de normele procedurale sus citate.

Cu referire la pretensele circumstanțe noi aflate, revizuenta Iana Sviderscaia invocă emiterea la 17 august 2016, pe marginea altui proces de judecată, a încheierii Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Vladimir Samosvat a fost

considerat inadmisibil, dânsa fiind în imposibilitate de a-și exercita liber toate atribuțiile dreptului său de proprietate asupra bunului imobil.

Colegiul reține în acest sens că această circumstanță nu poate fi calificată ca înscris nou probator care nu a putut fi prezentat instanței într-o împrejurare ce nu a depins de voința revizuentului, deoarece încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 august 2016 a fost adoptată ulterior emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, a cărei revizuire se cere.

Mai mult ca atât, încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 august 2016 nu poate influența în nici un fel soluția instanței, adoptată prin decizia care se solicită a fi revizuită.

Totodată, referitor la afirmația Ianei Sviderscaia precum, că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, este afectat dreptul său de proprietate, Colegiul remarcă că aceasta nu este lipsită de dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune privind apărarea dreptului de proprietate în ordinea contencioasă în urma circumstanțelor apărute după ce hotărârea judecătorească ce o vizează a devenit irevocabilă.

Colegiul consideră că motivele invocate în susținerea cererii de revizuire se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de către instanță pe parcursul examinării cauzei pe cale ordinară și nu relevă prin prisma art. 449 Codul de procedură civilă careva temeuri legale ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

În urma celor reținute supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție evidențiază că procedura de revizuire prevăzută de art. 449-453 Codul de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel fiind, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că admiterea cererii de revizuire, în sensul formulat, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*cauza Brumărescu contra României nr. 28342/95 și Roșca contra Moldovei nr. 6276/02*).

Din considerentele, menționate Colegiu consideră că prezenta cerere de revizuire nu poate fi admisă și urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă Iana Sviderscaia, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014 prin care a fost respins recursul declarat de Iana Sviderscaia și menținută decizia Curții de Apel Chișinău 16 octombrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iana Sviderscaia împotriva lui Vladimir Samosvat, intervenienți accesorii Ludmila Ghinda și Semion Ghinda, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuare din imobil și cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Samosvat împotriva Ludmilei Ghinda cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Elena Covalenco

Dumitru Mardari